

ВЕЛИКДЕНСКА

Боже милостиви,
Тебъ се моля азъ
чуй ме, Боже

мили!..
Въ тоя нощенъ

часть.
Праздници голъми
идатъ, а пкъ азъ
нови дрехи нѣ-

мамъ

и до тоя часъ.

Знамъ, не ще ми

купи,

татко, нищо пакъ,

но ще ми нахлупи

стария калпакъ.

МОЛИТВА

И съ обуца стари
пакъ ще бжда азъ!
При мойтъ другари
какъ ще съмъ

тогазъ?

Праздници, когато

дойдатъ, вси

деца, —

бедни и богати

съ радостни

сърдца,

тичатъ и играятъ;

само, Боже, азъ!

въ стаята ридая,

и се моля съ гласъ.

Гр. Угаровъ

НА ГОЛГОТСКИЯ КРЪСТЪ

Когато за втори пжѣ довели Исуса при
Пилата, Пилатъ повикалъ пакъ юдейскитѣ
началници и имъ казалъ:

— Вие доведохте при мене този човѣкъ,
защото бунтувалъ народа, а азъ Го разпит-
вахъ предъ васъ и не намирамъ, че е бун-
товникъ. И споредъ мене нѣма защо да се
наказва съ смъртъ.

Но когато чули това, всички завикали:

Не, накажи го по римски: разпни Го на
кръстъ.

Пилатъ ги изслушалъ и казалъ:

— Добре, само че отъ старо време е
наредено, щото за праздника Пасха да се
прощава по единъ престѣпникъ. Ето сега
има осждениятъ на смъртъ разбойникъ
Варава и Исусъ. Единиятъ отъ двамата
може да се пусне. Кого да пуснемъ, Исуса
или Варава?

На Пилата се искало да се отърве Исусъ,
но първосвещеницитѣ така надумали на-
рода, че всички завикали:

— Варава, Варава!

— А съ Исуса какво да правимъ?

И тѣ пакъ завикали:

— На кръстъ, на кръстъ да се разпъне!

Пилатъ все пакъ не искалъ да накаже
съ смъртъ Исуса. Той казалъ:

— Защо сте толкова противъ него?
Той не е извършилъ никакво зло и нѣма
защо да го наказваме съ смъртъ.

Но всички пакъ завикали:

— Да се разпъне, да се разпъне!

И тогава Пилатъ излѣзълъ предъ юдеи-

тѣ, полѣлъ си ржцетѣ предъ тѣхъ съ вода
и казалъ:

— Омивамъ си ржцетѣ отъ кръвта на
този невиненъ човѣкъ.

И народътъ завикалъ:

— Некъ неговата кръвъ падне върху
насъ и върху нашитѣ деца.

Тогава Пилатъ заповѣдалъ най-напредъ
да набиятъ Исуса. Когато Го набили, вой-
ницитѣ Му надѣнали на главата тръненъ
вѣнецъ, дали Му въ ржцетѣ пръчка, на
гърба Му наметнали розова мантия и за-
почнали да му се надсмиватъ.

Тѣ му се покланяли на присмѣхъ и
казвали:

— Радвай се, царю юдейски!

А други Го биели по странитѣ и по
главата и плюели въ лицето Му. И всички
викали:

— Разпни Го! Разпни го!

Следъ това Пилатъ заповѣдалъ да раз-
пънатъ Исуса. И отъ Исуса снели черве-
ната дреха, облѣкли Го въ неговата дреха
и Му заповѣдали да носи кръста Си къмъ
лобното мѣсто Голгота, за да Го раз-
пънатъ тамъ. И той понесълъ кръста Си,
и така пристигналъ на Голгота. И тамъ
Го разпънали на кръста заедно съ още
двама други човѣка. Тѣзи двама били отъ
страни, а Исусъ въ срѣдата. И Исусъ
казалъ:

— Отче! Прости имъ, тѣ не знаятъ
какво правятъ.

Л. Н. Толстой